КНІГА ПРАРОКА ЗАХАРЫІ

1 У восьмым месяцы, у другі год Дарыя, было
слова Гасподняе Захарыю, сыну Вараxіінаваму, сыну
Адаваму, прароку:
2 угневаўся Гасподзь на бацькоў вашых вялікім
гневам,
3 і ты скажы ім: так кажа Гасподзь Саваоф:
павярнецеся да Мяне, кажа Гасподзь Саваоф, і Я
павярнуся да вас, кажа Гасподзь Саваоф.
4 Ня будзьце такія, як бацькі вашыя, да якіх заклікалі
ранейшыя прарокі, кажучы: так кажа Гасподзь
Саваоф: адвярнецеся ад ліхіх шляхоў вашых і ад ліхіх
дзеяў вашых; але яны ня слухаліся і не ўважалі Мне,
кажа Гасподзь.
5 Бацькі вашыя - дзе яны? ды і прарокі, ці будуць яны
вечна жыць?
6 Але словы Мае і вызначэньні Мае, якія наказваў Я
рабам Маім прарокам, хіба ж не спасьціглі бацькоў
вашых? і яны зьвярталіся і казалі: як вызначыў
Гасподзь Саваоф зрабіць з намі паводле нашых
шляхоў і паводле нашых дзеяў, так і ўчыніў з намі.
7 У дваццаць чацьвёрты дзень адзінаццатага месяца,
- гэта месяц Шэват, - у другі год Дарыя, было
слова Гасподняе Захарыю, сыну Вараxіінаваму, сыну
Адаваму, прароку:
8 уначы бачыў я ўяву: вось, муж на рыжым кані стаіць
паміж міртамі, якія ў паглыбленьні, а за імі коні
рыжыя, пярэстыя і белыя,
9 і сказаў я: хто яны, спадару мой? І сказаў мне анёл,
які гаварыў са мною: я пакажу табе, хто яны.
10 І адказваў муж, які стаяў паміж міртамі, і сказаў:
гэта тыя, якіх Гасподзь паслаў абысьці зямлю.

11 І яны адказвалі анёлу Гасподняму, які стаяў паміж
міртамі, і сказалі: абышлі мы зямлю, і вось, уся зямля
населеная і спакойная.
12 І адказваў анёл Гасподні і сказаў: Госпадзе
Ўсеўладца! Дакуль Ты не ўмілажалішся зь Ерусаліма
і з гарадоў Юды, на якія Ты гневаешся вось ужо
семдзесят гадоў?
13 Тады ў адказ анёлу, які гаварыў са мною, мовіў
Гасподзь словы добрыя, словы суцешлівыя.
14 І сказаў Мне анёл, які гаварыў са мною: абвясьці
і скажы: так кажа Гасподзь Саваоф: парупіўся Я за
Ерусалім і за Сіён рупнасьцю вялікай:
15 І вялікім абурэньнем абураюся з народаў, якія
жывуць у спакоі; бо калі Я мала ўгневаўся, яны
павялічылі ліха.
16 Таму так кажа Гасподзь: Я зьвяртаюся да Ерусаліма
зь мілажалем; у ім пабудуецца дом Мой, кажа
Гасподзь Саваоф, і землямерная вяроўка працягнецца
па Ерусаліме.
17 Яшчэ абвясьці і скажы: так кажа Гасподзь Саваоф:
зноў перапаўняюцца гарады Мае дабром, і суцешыць
Гасподзь Сіён і зноў выбера Ерусалім.
18 І ўзьвёў я вочы мае і ўгледзеў: вось чатыры рагі.
19 І сказаў я анёлу, які гаварыў са мною: што гэта? І
ён адказаў мне: гэта рогі, якія раскідалі Юду, Ізраіля і
Ерусалім.
20 Потым паказаў мне Гасподзь чатырох працаўнікоў.
21 І сказаў я: што яны ідуць рабіць? Ён сказаў мне
так: гэтыя рогі раскідалі Юду, так што ніхто ня можа
падняць галавы сваёй: а гэтыя прыйшлі напалохаць
іх, зьбіць рогі народаў, якія паднялі рог свой супроць
зямлі Юды, каб расьсеяць яе.

Зах 2

1 І зноў я ўзьвёў вочы мае і ўгледзеў: вось муж, у якога
ў руцэ - землямерная вяроўка.
2 Я спытаўся: куды ты ідзеш? І ён сказаў мне:
мерыць Ерусалім, каб убачыць, якая шырыня яго і
якая даўжыня яго.
3 І вось анёл, які гаварыў са мною, выходзіць, а другі
анёл ідзе насустрач яму,
4 і сказаў ён гэтаму: ідзі хутчэй, скажы гэтаму юнаку:
Ерусалім заселіць ваколіцы з прычыны мноства
людзей і быдла ў ім.
5 І Я буду яму, кажа Гасподзь, вогненнаю сьцяною
вакол яго і праслаўлюся сярод яго.
6 Эй, эй! бяжэце з паўночнай краіны, кажа Гасподзь:
бо па чатырох вятрах нябесных Я расьсеяў вас, кажа
Гасподзь.
7 Ратуйся, Сіёне, які жывеш у дачкі Вавілона.
8 І так кажа Гасподзь Саваоф: дзеля славы Ён паслаў
мяне да народаў, якія рабавалі вас; бо той, хто
дакранаецца да вас, дакранаецца да зрэнкі вока Яго.
9 І вось, Я падыму руку Маю на іх, і яны зробяцца
здабычаю рабоў сваіх, і тады ўведаеце, што Гасподзь
Саваоф паслаў Мяне.
10 Радуйся і весяліся, дачка Сіёна! Бо вось, Я прыйду і
пасялюся сярод цябе, кажа Гасподзь.
11 І прыбягуць да Госпада многія народы ў той дзень
і будуць Маім народам; і я пасялюся сярод цябе, і
ўведаеш, што Гасподзь Саваоф паслаў Мяне да цябе.
12 Тады Гасподзь возьме ва ўладаньне Юду, Сваю долю
на сьвятой зямлі, і зноў выбера Ерусалім.
13 Хай маўчыць усякая плоць перад абліччам Госпада!
Бо Ён падымаецца ад сьвятога жытлішча Свайго.

Зах 3

1 І паказаў ён мне Ісуса, вялікага іярэя, які стаяў перад
анёлам Гасподнім, і сатану, які стаяў праваруч яго,
каб процідзейнічаць яму.
2 І сказаў Гасподзь сатане: Гасподзь хай забароніць
табе, сатана, хай забароніць табе Гасподзь, Які выбраў
Ерусалім! ці не галавешка ён, выцягнутая з агню?
3 А Ісус быў апрануты ў заплямленую вопратку і стаяў
перад анёлам,
4 які адказваў і сказаў тым, што стаялі перад ім, так:
здымеце зь яго заплямленую вопратку. А яму самому
сказаў: глядзі. Я зьняў зь цябе віну тваю, і апранаю
цябе ў адзеньне ўрачыстае.
5 І сказаў: ускладзеце на галаву яго чысты кідар. І
ўсклалі чысты кідар на галаву яго і апранулі яго ў
адзеньне; а анёл Гасподні стаяў.
6 І засьведчыў анёл Гасподні і сказаў Ісусу:
7 так кажа Гасподзь Саваоф: калі ты будзеш хадзіць
Маімі шляхамі і калі будзеш на варце Маёй, дык
будзеш судзіць дом Мой і наглядаць за дварамі Маімі.
Я дам табе хадзіць паміж гэтымі, што стаяць тут.
8 Выслухай жа, Ісусе, іярэю вялікі, ты і браты твае,
што сядзяць перад табою, мужы знакамітыя: вось, Я
прыводжу раба Майго, ПАРАСТКА.
9 Бо вось той камень, які Я кладу перад Ісусам; на
гэтым адным камені - сем вачэй; вось, я выражу на
ім абрысы яго, кажа Гасподзь Саваоф, і згладжу грэх
зямлі гэтай за адзін дзень.
10 У той дзень, кажа Гасподзь Саваоф, будзеце адзін
аднаго запрашаць пад вінаград і пад смакоўніцу.

Зах 4

1 І вярнуўся той анёл, які гаварыў са мною, і разбудзіў
мяне, як будзяць чалавека са сну ягонага.

2 І сказаў ён мне: што ты бачыш? І адказваў я:
бачу, вось сьвяцільня ўся з золата і чашачка пад алей
наверсе яе, і сем лампад, на ёй і па сем трубачак у
лампадах, якія наверсе яе;
3 і дзьве масьліны на ёй, адна з правага боку чашачкі,
другая зь левага боку яе.
4 І адказваў я і сказаў анёлу, які гаварыў са Мною: што
гэта, спадару мой?
5 І анёл, які гаварыў са мною, адказваў і сказаў мне:
ты ня ведаеш, што гэта? І сказаў я: ня ведаю, спадару
мой.
6 Тады адказваў ён і сказаў мне так: гэта слова Госпада
Зарававелю, у якім сказана: ня войскам і ня сілаю, а
Духам Маім кажа Гасподзь Саваоф.
7 Хто ты, вялікая гара перад Зарававелем? ты
- раўніна, і вынесе ён кутні камень пры шумных
усклiканьнях: «мілата, мілата на ім!»
8 І было мне слова Гасподняе:
9 рукі Зарававеля паклалі аснову Дому гэтаму; ягоныя
рукі і закончаць яго, і даведаешся, што Гасподзь
Саваоф паслаў Мяне да вас.
10 Бо хто можа лічыць дзень гэты малаважным,
калі радасна глядзяць на будаўнічы адвес у руках
Зарававелевых тыя сем, - гэта вочы Госпада, якія
абдымаюць позіркам усю зямлю?
11 Тады адказваў я і сказаў яму: што азначаюць тыя
дзьве масьліны з правага боку сьвяцільні і зь левага
боку яе?
12 Другі раз загаварыў я і сказаў яму: што азначаюць
дзьве масьлічныя галіны, якія праз дзьве залатыя
трубачкі выліваюць зь сябе золата?
13 І сказаў ён мне: ты ня ведаеш, што гэта? Я адказваў:
ня ведаю, спадару мой.
14 І сказаў ён: гэта два памазаныя алеем, якія стаяць

перад Госпадам усёй зямлі.

Зах 5

1 І зноў узьвёў я вочы мае і ўгледзеў: вось ляціць
скрутак.
2 І сказаў ён мне: што ты бачыш? Я адказваў,
бачу, ляціць скрутак; даўжыня яго дваццаць локцяў,
а шырыня яго дзесяць локцяў.
3 Ён сказаў мне: гэта праклён, які ідзе на твар
усёй зямлі; бо кожны, хто крадзе, будзе зьнішчаны,
як напісана на адным баку, і кожны, хто прысягае
ілжыва, зьнішчаны будзе, як напісана на другім баку.
4 Я навёў яго, кажа Гасподзь Саваоф, і ён увойдзе
ў дом злодзея і ў дом кляцьбіта Маім імем ілжыва
і застанецца ў доме ў яго, і зьнішчыць яго і дрэвы
ягоныя і камяні ягоныя.
5 І выйшаў анёл, які гаварыў са мною, і сказаў
мне: узьвядзі яшчэ вочы твае і падзівіся, што гэта
выходзіць?
6 Калі ж я сказаў: што гэта? Ён адказваў: гэта
выходзіць эфа, і сказаў: гэта - вобраз іх па ўсёй зямлі.
7 І вось, кавалак сьвінца падняўся, і там сядзела адна
жанчына пасярэдзіне эфы.
8 І сказаў ён: гэтая жанчына - сама бязбожнасьць,
і кінуў яе ўсярэдзіну эфы, а на адтуліну яе кінуў
сьвінцовы кавалак
9 І ўзьвёў я вочы мае і ўгледзеў: вось, зьявіліся дзьве
жанчыны, і вецер быў у крылах у іх, і крылы ў іх - як
крылы ў бусла; паднялі яны эфу і панесьлі яе паміж
зямлёю і небам.
10 І сказаў я анёлу, які гаварыў са мною: куды нясуць
яны гэтую эфу?
11 Тады сказаў ён мне: каб зладзіць ёй дом у зямлі
Сэнаар, і калі будзе ўсё падрыхтавана, дык яна

паставіцца там на сваёй аснове.

Зах 6

1 І зноў узьвёў я вочы мае, і бачу: вось, чатыры
калясьніцы выходзяць зь цясьніны паміж дзьвюма
горамі; і горы тыя былі - горы медныя.
2 У першай калясьніцы коні рыжыя, а ў другой
калясьніцы коні вараныя;
3 у трэцяй калясьніцы коні белыя, а ў чацьвёртай
калясьніцы коні пярэстыя, дужыя.
4 І пачаўшы прамову, я сказаў анёлу, які гаварыў са
мною: што гэта, спадару мой?
5 І адказваў анёл і сказаў мне: гэта выходзяць чатыры
духі нябесныя, якія стаяць перад Госпадам усёй
зямлі.
6 Вараныя коні выходзяць там да краіны паўночнай;
і белыя ідуць за імі, а пярэстыя ідуць да краіны
паўднёвай.
7 І дужыя выйшлі і памкнуліся ісьці, каб прайсьці
зямлю; і ён сказаў: ідзеце, прайдзеце зямлю, - і яны
прайшлі зямлю.
8 Тады паклікаў ён мяне і сказаў мне так: глядзі, тыя,
што выйшлі ў краіну паўночную, супакоілі дух Мой на
зямлі паўночнай.
9 І было слова Гасподняе да мяне:
10 вазьмі ў тых, што прыйшлі з палону, у Хэлдая, у
Товія і ў Едая, і ідзі ў той самы дзень, пайдзі ў дом Ісаі,
сына Сафаніевага, куды яны прыйшлі з Вавілона,
11 вазьмі ў іх срэбра і золата і зрабі вянкі, і ўскладзі на
галаву Ісусу, сыну Ясэдэкаваму, іярэю вялікаму,
12 і скажы яму: так кажа Гасподзь Саваоф: вось Муж,
- імя яму ПАРАСТАК, Ён вырасьце са свайго кораня і
створыць храм Гасподні.
13 Ён створыць храм Гасподні і прыме славу, і
сядзе і будзе валадарнічаць на троне Сваім; будзе і

сьвятаром на троне Сваім, і рада міру будзе паміж тым і другім.

14 А вянкі тыя будуць Хэлему і Товію, Едаю і Хэну, сыну Сафаніеваму, на памяць у храме Гасподнім.

15 І здалёку прыйдуць і прымуць удзел у пабудове храма Гасподняга, і вы ўведаеце, што Гасподзь Саваоф паслаў мяне да вас, і гэта будзе, калі вы дбайна будзеце слухацца голасу Госпада Бога вашага.

Зах 7

1 У чацьвёрты дзень цара Дарыя было слова Гасподняе Захарыю, у чацьвёрты дзень дзявятага месяца, Хаслэва,

2 калі Вэтыль паслаў Сарацэра і Рэгемалэха і спадарожнікаў яго памаліцца перад абліччам Госпада

3 і спытацца ў сьвятароў, якія ў доме Госпада Саваофа, і ў прарокаў, кажучы: ці плакаць мне ў пяты месяц і пасьціцца, як я рабіў гэта ўжо шмат гадоў?

4 І было мне слова Госпада Саваофа:

5 скажы ўсяму народу зямлі гэтай і сьвятарам так: калі вы пасьцілі і плакалі ў пятым і сёмым месяцы, прытым ужо семдзесят гадоў; ці дзеля Мяне вы пасьцілі? ці дзеля Мяне?

6 І калі вы ясьце і калі вы п'яце, ці ня дзеля сябе вы ясьце, ці ня дзеля сябе вы п'яце?

7 Ці ж ня тыя самыя словы ўзьвяшчаў Гасподзь праз ранейшых прарокаў, калі яшчэ Ерусалім быў населены і спакойны, і гарады вакол яго, паўднёвая краіна і нізіна былі населеныя?

8 І было слова Гасподняе Захарыю:

9 так казаў тады Гасподзь Саваоф: чынеце суд справядлівы і рабеце міласьць і спагаду кожны брату свайму;

10 удавы і сіраты, прыхадня і гаротнага ня ўціскайце
і ліха адзін супроць аднаго не намышляйце ў сэрцы
вашым.
11 Але яны не хацелі ўважаць, адвярнуліся ад Мяне, і
вушы свае затулілі, каб ня чуць.
12 І сэрца сваё скамянілі, каб ня чуць закону і слоў,
якія пасылаў Гасподзь Саваоф Духам Сваім праз
ранейшых пракокаў: за тое і спасьцігнуў іх вялікі гнеў
Госпада Саваофа.
13 І было: як Ён клікаў, а яны ня слухалі, так і яны
клікалі, а Я ня слухаў, кажа Гасподзь Саваоф.
14 І Я разьвеяў іх па ўсіх народах, якіх яны ня ведалі,
і зямля гэтая апусьцела пасьля іх, так што ніхто
не хадзіў па ёй ні назад, ні наперад, і яны зрабілі
жаданую зямлю пустыняю.

Зах 8

1 І было слова Госпада Саваофа:
2 так кажа Гасподзь Саваоф: зарупіўся Я пра Сіён
руплівасьцю вялікаю, і зь вялікім гневам зарупіўся Я
пра яго.
3 Так кажа Гасподзь: зьвярнуўся Я да Сіёна і буду жыць
у Ерусаліме, і будзе называцца Ерусалім горадам
праўды, і гара Госпада Саваофа - гарою сьвятыні.
4 Так кажа Гасподзь Саваоф: зноў старцы і старыцы
сядзецьмуць на вуліцах Ерусаліма, кожны з посахам
у руцэ, ад сталасьці веку свайго.
5 І вуліцы горада гэтага напоўняцца хлопчыкамі і
дзяўчаткамі, якія гуляцьмуць на вуліцах яго.
6 Так кажа Гасподзь Саваоф: калі гэта ў вачах
пазасталага народу здасца дзівосным у тыя дні, дык
няўжо яно дзівоснае і ў вачах Маіх? кажа Гасподзь
Саваоф.
7 Так кажа Гасподзь Саваоф: вось, Я ўратую народ Мой
з краіны ўсходу і з краіны заходу сонца;

8 і прывяду іх, і будуць яны жыць у Ерусаліме, і будуць
Маім народам, і Я буду іхнім Богам, у ісьціне і ў
праўдзе.
9 Так кажа Гасподзь Саваоф: умацуйце рукі вашыя
вы, хто чуе сёньня словы гэтыя з вуснаў прарокаў,
якія былі пры заснаваньні дому Госпада Саваофа, для
будаўніцтва храма.
10 Бо раней дзён тых ня было аддзякі ні чалавеку, ні
аддзякі за працу жывёлам; ні адыхадню, ні прыхадню
ня было спакою ад ворага; і патураў Я кожнаму
чалавеку варагаваць з другім.
11 А сёньня рэшце народу гэтага Я не такі, як у былыя
дні, кажа Гасподзь Саваоф.
12 Бо пасеяна будзе ў сьвеце; вінаградная лаза дасьць
плод свой, і зямля дасьць плады свае, і нябёсы будуць
даваць расу сваю: і ўсё гэта Я аддам у валоданьне
астатку народу гэтага.
13 І будзе: як вы, дом Юдаў і дом Ізраілеў, былі
пракляцьцем у народаў, так Я выратую вас, і будзеце
дабраславеньнем; ня бойцеся; хай умацуюцца рукі
вашыя!
14 Бо так кажа Гасподзь Саваоф: як Я вызначыў
пакараць вас, калі бацькі вашыя гнявілі Мяне, кажа
Гасподзь Саваоф, і не адмяніў,
15 так зноў Я назначыў у гэтыя дні ўтварыць добрае
Ерусаліму і дому Юдаваму; ня бойцеся!
16 Вось дзеі, якія вы павінны чыніць: кажэце праўду
адзін аднаму; па праўдзе і міралюбна судзеце каля
брамаў вашых.
17 Ніхто з вас хай не намышляе ў сэрцы сваім ліхога
супроць блізкага свайго, і ілжывай клятвы ня любеце;
бо ўсё гэта Я ненавіджу, кажа Гасподзь.
18 І было мне слова Госпада Саваофа:
19 так кажа Гасподзь Саваоф: пост чацьвёртага месяца

і пост пятага, і пост сёмага і пост дзясятага зробіцца
дому Юдаваму радасьцю і вясёлым сьвятам; толькі
любеце праўду і мір.
20 Так кажа Гасподзь Саваоф: яшчэ будуць прыходзіць
народы і жыхары многіх гарадоў;
21 і пойдуць жыхары аднаго горада да жыхароў
другога і скажуць: хадзем маліцца перад аблічча
Госпада Саваофа; і кожны скажа: пайду і я.
22 І будуць прыходзіць многія плямёны і моцныя
народы, каб знайсьці Госпада Саваофа ў Ерусаліме і
памаліцца абліччу Госпада.
23 Так кажа Гасподзь Саваоф: будзе ў тыя дні,
возьмуцца дзесяць чалавек з усіх рознамоўных
народаў, возьмуцца за крысо Юдэя і будуць казаць:
мы пойдзем з табою, бо мы чулі, што з вамі - Бог.

Зах 9

1 І прарочае слова Госпада на зямлю Хадрах, і на
Дамаску яно спыніцца; бо вока Госпада на ўсіх
людзей, як і на ўсе плямёны Ізраілевыя,
2 і на Эмат, сумежны зь ім, і на Тыр і Сідон, бо ён
вельмі ўмудрыўся.
3 І зладзіў сабе Тыр крэпасьць, назапасіў срэбра, як
пылу, і золата, як вулічнай гразі.
4 Вось, Гасподзь зрабіў яго бедным і паб'е сілу ягоную
ў моры, і сам ён будзе зьнішчаны агнём.
5 Угледзіць гэта Аскалон і жахнецца, і Газа, і
затрымціць моцна, і Экрон; бо паганьбіцца надзея
яго: ня будзе цара ў Газе, і Аскалон будзе незаселены.
6 Чужое племя будзе жыць у Азоце, і Я зьнішчу пыху
Філістымлянаў.
7 Вырву кроў з вуснаў яго і мярзоты ягоныя зь
яго зубоў, і ён дастанецца Богу нашаму і будзе, як
тысячнік у Юдзе, і Экрон будзе, як Евусэй.

8 І Я разьмяшчу табар каля дома Майго супроць
войска, супроць тых, што ходзяць наперад і назад, і
ня будзе больш прыходзіць прыгнятальнік; бо сёньня
Маімі вачыма Я буду глядзець на гэта.
9 Весяліся ад радасьці, дачка Сіёна: радуйся, дачка
Ерусаліма: вось, Цар твой ідзе да цябе, праведны
і ратавальны, лагодны, седзячы на асьліцы і на
маладым асьле, сыне пад'ярэмнай.
10 Тады зьнішчу калясьніцы ў Яфрэма і коней у
Ерусаліме, і зламаны будзе баявы лук; і Ён абвесьціць
мір народам, і валадарства Ягонае будзе ад мора да
мора і ад ракі да краёў зямлі.
11 А што да цябе, дзеля крыві запавету твайго Я
вызвалю вязьняў тваіх з рова, у якім няма вады.
12 Вяртайцеся на цьвярдыню вы, палонныя з надзеяю!
Што цяпер узьвяшчаю, аддам табе ўдвая.
13 Бо як лук Я напну Сабе Юду і напоўню лук Яфрэмам,
і падыму сыноў тваіх, Сіёне, супроць сыноў тваіх,
Янія, і зраблю цябе мечам барацьбіта.
14 І явіцца над імі Гасподзь, і, як маланка, вылеціць
страла Яго, і загрыміць Гасподзь Бог трубою і крочыць
будзе ў бурах паўдзённых.
15 Гасподзь Саваоф будзе абараняць іх, і яны будуць
зьнішчаць і таптаць прашчавыя камяні і будуць піць
і шумець як ад віна, і напоўняцца як ахвярныя чашы,
як куты ахвярніка.
16 І выратуе іх Гасподзь Бог іхні ў той дзень, як авечак,
народ Свой; бо, падобна да каменя ў вянку, яны
зазьзяюць на зямлі Ягонай.
17 О, якая вялікая даброць ягоная і якое хараство Яго!
Хлеб ажывіць язык у хлопцаў і віно - у дзяўчатак!

Зах 10

1 Прасеце ў Госпада дажджу ў час добрай патрэбы;

Гасподзь блісьне маланкаю і дасьць вам шчодры дождж, кожнаму колас на полі.

2 Бо ідалы гавораць пустое, і вяшчуны бачаць ілжывае і расказваюць сны ілжывыя; яны суцяшаюць пусткаю; таму яны бадзяюцца як авечкі, церпяць гароту, бо няма пастыра.

3 На пастыраў запаліўся гнеў Мой, і казлоў Я пакараю; бо наведае Гасподзь Саваоф статак Свой, і дом Юдаў, і паставіць іх, як славутага каня Свайго на змаганьне.

4 Зь яго будзе кутні камень, зь яго - цьвік, зь яго - лук для змаганьня, зь яго пойдуць усе кіроўцы народаў.

5 І яны будуць, як героі, што топчуць ворагаў на вайне, як гразь на вуліцы, і змагацца, бо Гасподзь зь імі, і паганьбяць вершнікаў на конях.

6 І ўмацую дом Юдаў і ўратую дом Язэпаў, і вярну іх, бо Я ўмілажаліўся зь іх, і яны будуць, як бы Я не пакідаў іх: бо Я - Гасподзь Бог іхні, і пачую іх.

7 Як герой будзе Яфрэм; узьвесяліцца сэрца іхняе, як ад віна; і ўбачаць гэта сыны іхнія і парадуюцца; у захапленьні будзе сэрца іхняе ў Госпадзе.

8 Я дам ім знак і зьбяру іх, бо Я адкупіў іх; яны будуць гэтакія ж шматлікія, як раней;

9 і расьсялю іх паміж народаў, і ў далёкіх краінах яны будуць успамінаць пра Мяне і жыцьмуць зь дзецьмі сваімі, і вернуцца;

10 і вярну іх зь зямлі Егіпецкай і з Асірыі зьбяру іх, і прывяду іх у зямлю Галаадскую і на Ліван, і ня хопіць месца ім.

11 І пройдзе бедства па моры і разаб'е хвалі марскія, і высахнуць усе глыбіні ракі, і ўпакорыцца ганарыстасьць Асура, і жазло адымецца ў Егіпта.

12 Умацую іх у Госпадзе, і яны хадзіцьмуць у імя Яго, кажа Гасподзь.

Зах 11

1 Адчыняй, Ліване, брамы твае, і хай зжарэ агонь
кедры твае.
2 Галасі, кіпарысе; бо ўпаў кедр, бо і велічныя
спустошаны; галасеце, дубы Васанскія, бо паваліўся
непраходны лес.
3 Чуцен голас галашэньня пастухоў, бо спустошана
прывольле іхняе; чуцен рык медных ільвоў, бо
спустошана краса Ярдана.
4 Так кажа Гасподзь Бог мой: пасьві авечак,
асуджаных на закол,
5 якіх пакупцы забіваюць беспакарана, а прадаўцы
кажуць: «дабраславёны Гасподзь; я разбагацеў!» і
пастухі іхнія не шкадуюць пра іх.
6 Бо Я ня буду болей літаваць жыхароў зямлі гэтай,
кажа Гасподзь; і вось, Я прадам людзей, кожнага ў
рукі блізкага яго і ў рукі цара яго, і яны біцьмуць
зямлю, і Я ня выбаўлю з рук іхніх.
7 І буду пасьвіць авечкі, асуджаныя на закол, авечкі
ўісьціне нябогія. І вазьму Сабе два жазлы, і назаву
адзін - добрым упадабаньнем, другі - кайданамі, і зь
імі буду пасьвіць авечкі.
8 І зьнішчу трох з пастыраў у адзін месяц; і адвернецца
душа Мая ад іх, калі й іхняя душа адварочваецца ад
Мяне.
9 Тады скажу: ня буду пасьвіць вас; якая памірае - хай
памірае, і якая гіне - хай гіне, а якія застаюцца, хай
ядуць плоць адна адной.
10 І вазьму жазло Маё добрага ўпадабаньня і зламаю
яго, каб зьнішчыць запавет, які заключыў Я з усімі
народамі.
11 І ён зьнішчаны будзе ў той дзень, і тады даведаюцца
бедныя з авечак, якія чакаюць Мяне, што гэта - слова
Госпада.
12 І скажу ім: калі заўгодна вам, дык дайце Мне плату

Маю; калі ж не, - не давайце; і яны наважаць як плату
Мне трыццаць срэбранікаў.
13 І сказаў мне Гасподзь: кінь іх у царкоўнае сховішча,
- высокая цана, у Якую яны ацанілі Мяне! І ўзяў
Я трыццаць срэбранікаў і кінуў іх у дом Гасподні
ганчару.
14 І пераламаў Я другое жазло Маё - «кайданы», каб
разарваць братнасьць паміж Юдам і Ізраілем.
15 І Гасподзь сказаў мне: яшчэ вазьмі сабе спаруду
аднаго з дурных пастухоў.
16 Бо вось, Я пастаўлю на гэтай зямлі пастуха, які не
паруліўся пра тых, што гінулі, тых, што згубіліся, ня
будзе шукаць і хворых ня будзе лекаваць, здаровых
ня будзе карміць, а мяса тлустых будзе есьці і капыты
іхнія адарве.
17 Гора нездаляшчаму пастуху, які пакідае статак!
меч на руку яго і на правае вока яго! рука яго зусім
высахне, і правае вока яго зусім зацьміцца.

Зах 12

1 Прарочае слова Госпада пра Ізраіля. Гасподзь, Які
распрасьцёр неба, уцьвердзіў зямлю і ўтварыў дух
чалавека ўсярэдзіне яго, кажа:
2 вось, Я зраблю Ерусалім чараю захапленьня ўсім
навакольным народам, а таксама для Юды ў час
аблогі Ерусаліма.
3 І будзе ў той дзень, зраблю Ерусалім цяжкім
каменем усім плямёнам; усе, якія падымацьмуць
яго, надарвуцца, а зьбяруцца супроць яго ўсе народы
зямлі.
4 У той дзень, кажа Гасподзь, Я паб'ю кожнага каня
шаленствам і верхаўца яго - вар'яцтвам, а на дом
Юдаў разамкну вочы Мае; а кожнага каня ў народаў
пакараю сьлепатою.

5 І скажуць князі Юдавыя ў сэрцах сваіх: сіла мая -
жыхары Ерусалімскія ў Госпадзе Саваофе, Богу іхнім.
6 У той дзень Я зраблю князёў Юдавых - як жароўню з
агнём паміж дровамі і як запаленую сьвяцільню сярод
снапоў, і яны зьнішчаць усе навакольныя народы
справа і зьлева, і зноў заселены будзе Ерусалім на
сваім месцы, у Ерусаліме.
7 І ўратуе Гасподзь спачатку намёты Юды, каб
веліч дому Давідавага і веліч жыхароў Ерусаліма ня
ўзносілася над Юдам.
8 У той дзень абараняць будзе Гасподзь жыхароў
Ерусаліма, і самы слабы сярод іх у той дзень будзе
як Давід, а дом Давіда будзе як Бог, як анёл Гасподні
перад імі.
9 І будзе ў той дзень, Я зьнішчу ўсе народы, якія
нападацьмуць на Ерусалім.
10 А на дом Давіда і на жыхароў Ерусаліма выльлю
дух мілаты і замілаваньня, і яны паглядзяць на Яго,
Якога пранізалі, і будуць галасіць па Ім, як галосяць
па адзінародным сыне, і смуткаваць, як смуткуюць па
першынцы.
11 У той дзень падымецца вялікі плач у Ерусаліме, як
плач Гададрымона ў даліне Манідонскай.
12 І галасіцьме зямля, кожнае племя асобна: племя
дому Давідавага асобна, і жанчыны іхнія асобна;
племя дому Натанавага асобна, і жанчыны іхнія
асобна;
13 племя дому Лявіінага асобна, і жанчыны іхнія
асобна; племя Сымонавае асобна, і жанчыны іхнія
асобна.
14 Усе астатнія плямёны - кожнае племя асобна, і
жанчыны іхнія асобна.

Зах 13

1 У той дзень адчыніцца крыніца дому Давідаваму

і жыхарам Ерусаліма для адмываньня грэху і
нечыстаты.
2 І будзе ў той дзень, кажа Госпадзь Саваоф, Я зьнішчу
імёны ідалаў з гэтай зямлі, і яны ня будуць больш
упамінацца, гэтак сама і лжэпракокаў і нячыстага
духа зь зямлі выдалю.
3 Тады, калі хто будзе прадказваць, дык бацька ягоны
і маці яго, якія нарадзілі яго, скажуць яму: табе ня
трэба жыць, бо ты ілжу кажаш у імя Госпада; і паб'е
яго бацька ягоны і маці ягоная, якія нарадзілі яго, калі
ён будзе прадказваць.
4 І будзе ў той дзень, пасаромеюцца такія
прадказальнікі, кожны відзежу свайго, калі будуць
прадказваць, і ня будуць надзяваць на сябе
валасяніцы, каб ашукваць.
5 І кожны скажа: Я не прарок, я земляроб, бо нехта
зрабіў мяне рабом з маленства майго.
6 Яму скажуць: чаго ж на руках у цябе шнары? і ён
адкажа: таму, што мяне білі ў доме тых, што любяць
мяне.
7 О, меч! падыміся на пастыра Майго і на блізкага
Майго, кажа Госпадзь Саваоф: пакараю пастыра, і
расьсеюцца авечкі! І Я абярну руку Маю на малых.
8 І будзе на ўсёй зямлі, кажа Госпадзь: дзьве часткі на
ёй будуць зьнішчаны, вымруць, а трэцяя застанецца
на ёй.
9 І ўвяду гэтую трэцюю частку ў агонь, і растаплю іх,
як топяць срэбра, і ачышчу іх, як ачышчаюць золата:
яны будуць заклікаць імя Маё, і Я пачую іх і скажу:
гэта Мой народ, і яны скажуць: Госпадзь - Бог мой!

Зах 14

1 І вось настае дзень Гасподні, калі падзеляць сярод
цябе нарабаванае ў цябе.

2 І зьбяру ўсе народы на вайну супроць Ерусаліма,
і ўзяты будзе горад, і разрабаваны будуць дамы, і
зьняслаўлены будуць жанчыны, і палавіна горада
пойдзе ў палон; а астатні народ ня будзе зьнішчаны
з горада:
3 Тады выступіць Гасподзь і паўстане супроць гэтых
народаў, як паўстаў у дзень бітвы.
4 І стануць ногі Ягоныя ў той дзень на гары Елеонскай,
якая перад аблічча Ерусаліма на ўсход; і раздвоіцца
гара Елеонская ад усходу да захаду даволі вялікаю
далінаю, і палавіна гары адыдзе на поўнач, а палавіна
яе - на поўдзень.
5 І вы пабяжыце ў даліну гор Маіх; бо даліна гор
будзе прасьціраща да Асіла; і вы пабяжыце, як беглі
ад землятрусу ў дні Азіі, цара Юдэйскага; і прыйдзе
Гасподзь Бог мой і ўсе сьвятыя зь Ім.
6 І будзе ў той дзень: ня стане сьвятла, сьвяцілы
аддаляцца.
7 Дзень гэты будзе адзіны, вядомы толькі Госпаду:
ні дзень, ні ноч; толькі аб вечаровым часе зьявіцца
сьвятло.
8 І будзе ў той дзень, жывыя воды пацякуць зь
Ерусаліма, палавіна іх да мора ўсходняга і палавіна іх
да мора заходняга: летам і ўзіму так будзе.
9 І Гасподзь будзе Царом над усёю зямлёю; у той дзень
будзе Гасподзь адзіны, і імя Яго - адзінае.
10 Уся гэта зямля будзе, як раўніна, ад Гаваона
да Рэмона, на поўдзень ад Ерусаліма, які высока
стаяцьме на сваім месцы і населіцца ад брамаў
Веньямінавых да месца першай брамы, да кутняй
брамы, і ад вежы Ананэіла да царскіх чавільняў.
11 І будуць жыць у ім, і праклёну ня будзе больш, а
будзе стаяць Ерусалім у бясьпецы.
12 І вось якое будзе паганьбеньне, якім пакарае

Гасподзь усе народы, якія ваявалі супроць Ерусаліма:
у каго зачаўрае цела ягонае, калі ён яшчэ стаіць на
сваіх нагах, і вочы ў яго растануць у ямінах сваіх, і
язык яго высахне ў роце ў яго.
13 І будзе ў той дзень: адбудзецца паміж імі вялікая
бянтэга ад Госпада, так што адзін схопіць руку
другога, і падымецца рука яго на руку блізкага яго.
14 Але і сам Юда будзе ваяваць супроць Ерусаліма,
і сабрана будзе багацьце ўсіх навакольных народаў:
золата, срэбра і вопратка ў вялікім мностве.
15 Будзе такое самае паражэньне і коней і мулаў,
і вярблюдаў і аслоў, і ўсякага быдла, якое будзе ў
табарах іхніх.
16 Потым усе астатнія з усіх народаў, якія прыходзілі
супроць Ерусаліма, будуць прыходзіць год у
год на пакланеньне Цару, Госпаду Саваофу, і на
сьвяткаваньне сьвята кучак.
17 І будзе: калі якое зь плямёнаў зямных ня пойдзе ў
Ерусалім на пакланеньне Цару, Госпаду Саваофу, дык
ня будзе дажджу ў іх.
18 І калі племя Егіпецкае не падымецца ў дарогу
і ня прыйдзе сюды, дык і ў яго ня будзе дажджу
і спасьцігне яго разгром, якім сьпляжыць Гасподзь
народы, што ня прыходзяць сьвяткаваць сьвята кучак.
19 Вось, што будзе за грэх Егіпта і за грэх усіх народаў,
якія ня прыйдуць сьвяткаваць сьвята кучак!
20 У той час нават на конскіх уборах будзе
накрэсьлена: сьвятыня Госпаду, і катлы ў доме
Гасподнім будуць, як ахвярныя чары перад алтаром.
21 І ўсе катлы ў Ерусаліме і ў Юдэі будуць сьвятыняю
Госпада Саваофа, і будуць прыходзіць усе, хто
прыносіць ахвяру, і браць іх і гатаваць у іх, і ня будзе
болей ніводнага Хананэя ў доме Госпада Саваофа ў
той дзень.

Біблія (пераклад В.Сёмухі)
The Holy Bible in Belarusan
Белорусское Новый Завет и Притчи

copyright © 2016 John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Language: Belarusian

Translation by: Antoni Bokun

Contributor: John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.
You may share, redistribute, or adapt this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not use this work for commercial purposes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2019-12-29

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022
5bafea06-5eb3-574c-9054-5e4b38c21bbc